

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 5/10/2009 Δεσμώτης του ιλιγγου Άλφρεντ Χίτσκοκ
- 12/10/2009 The Visitor Τόμας Μακάρθι
- 19/10/2009 Η πώση της Λόλα Μοντές Μαξ Οφίλς
- 26/10/2009 Rumba Ντομινίκ Αμπέλ
- 2/11/2009 Η γοητεία της αμαρτίας Λουκίνο Βισκόντι
- 9/11/2009 Άσε το κακό να μπει Τόμας Άλφρεντσον
- 16/11/2009 Ο κανόνας του Παιχνιδιού Ζαν Ρενουάρ
- 23/11/2009 Αναχωρήσεις Γιοτζίρο Τακίτα
- 30/11/2009 Μια ιστορία με θέμα την αγάπη Όλε Μπόρνενταλ
- 7/12/2009 Μέρες θυμού Όλε Κρίστιαν Μάντσεν
- 14/12/2009 Kabuli kid Μπαρμάκ Ακράμ
- 11/1/2010 Τι απέγινε η Έλι Ασγκάρ Φαραντί

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ KÆRLIGHED PÅ FILM

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Ole Bornedal

Ηθοποιοί: Anders W. Berthelsen, Rebecka Hemse, Nikolaj Lie Kaas, Charlotte Fich, Dejan Cukic

Φωτογραφία: Dan Laustsen

Μουσική: Joachim Holbek

Χώρα: Δανία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 100΄

Διακρίσεις: - 2 βραβεία Bodil:

- * Καλύτερης Κινηματογραφίας
- * Β΄ Γυναικείου Ρόλου

- 2 βραβεία Robert:

- * Καλύτερης Κινηματογραφίας
- * Μοντάζ

- Βραβείο Zulu, Β΄ Γυναικείου Ρόλου

- 9 ακόμα Υποψηφιότητες

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Φιλμ νουάρ, ερωτική ιστορία, δράμα χαρακτήρων, ψυχολογικό θρίλερ. Το φιλμ του Μπόρνενταλ αποτελεί αυτό που ονομάζουμε σύγχρονος κινηματογράφος. Ανεβάζει τον πήχη του ευρωπαϊκού σινεμά, ξεπερνά τα εθνικά σύνορα και τα φαντάσματα των Ντράγιερ και Τρίερ, και κατατάσσεται στην εναλλακτική ελίτ της ποιοτικής εικόνας της 7ης τέχνης. Χωρίς φανφαρονισμούς κι άλλα τινά. Γιατί καλλιτεχνίες σαν του Μπόρνενταλ είναι αυτές που έχουν εκτοξεύσει τη δημοφιλία του δανέζικου σινεμά, σε σημείο που να συναγωνίζεται επάξια το γερμανικό νέο βλέμμα.

Στο σημείο αυτό, η «Ιστορία με θέμα την αγάπη» που συζητήθηκε στο περυσινό φεστιβάλ του Σαντάνς, αναμειγνύει τη σκηνοθετική κάμερα, με το εξαντρικό σενάριο, τη νουάρ φωτογραφία και τη μουσική θρίλερ, για να αφηγηθεί ένα ερωτικό τρίγωνο που αναδεύει μυρωδιά ανθρώπινης αρρώστιας μέσα από τον έρωτα. Τέτοιον κινηματογράφο θέλουμε, κι ενίοτε τον έχουμε.

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΠΟΥΛΑΚΟΣ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

Ο Ιωνάς φωτογραφίζει πτώματα για το Εγκληματολογικό και ζει μια ρουτίνα με τη γυναίκα και τα δυο παιδιά του. Γινόμενος μάρτυρας σε ατύχημα, επισκέπτεται το θύμα στο νοσοκομείο όπου οι συγγενείς τον περνοούν για τον Σεμπάστιαν, το φίλο της Τζούλια στην πρόσφατη διαμονή της στο Βιετνάμ. Καθώς η Τζούλια έχει υποστεί αμνησία και κατά 90% απώλεια όρασης, ο Ιωνάς μπαίνει στο ρόλο, κάτι που στη συνέχεια αποδεικνύεται μοιραίο, όταν ο ίδιος ο Σεμπάστιαν (ντίλερ και σχιζοειδής από τον οποίο η Τζούλια ξέφυγε τρομοκρατημένη) έρχεται στο προσκήνιο.

Εξαιτίας της ανάγκης του να ξεφύγει από μια άχρωμη ζωή, ο Σεμπάστιαν μαγεύεται στο ρόλο ενός άλλου (τον οποίο η κοπέλα αγαπά) και ερωτεύεται εξ ανακλάσεως.

Ερωτεύεται τον έρωτα. Αυτό και μόνο θα αρκούσε για μια περίφημη ταινία σχετικά με τις μετωνυμίες του ερωτικού φαινομένου. Ακόμα και η τελική συνεύρεση των τριών με τους δύο να συνεχίζουν την ανταλλαγή ταυτοτήτων μπροστά στην Τζούλια, θα μπορούσε να μετουσιωθεί σε ένα βαθύ σχόλιο πάνω στην εικόνα του «εγώ».

Το τέλος είναι έξυπνο, δίνοντας μια σωστή νότα τραγικής ειρωνείας.

ΧΑΡΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
EXODOS

Φυσικά, δεν πρόκειται για μια συνηθισμένη ιστορία αγάπης. Ο Δανός Όλε Μπόρνενταλ φτιάχνει ένα ειρωνικό, περίτεχνο ψυχολογικό θρίλερ, με ανατροπές και πολλά στοιχεία νουάρ, αδιάκοπη πλοκή και οργασμικές αναφορές, που ενσωματώνονται στο ψυχρό σύμπαν του σκηνοθέτη του Νυχτοφύλακα. Ο ήρωας φωτογραφίζει πτώματα για λογαριασμό της αστυνομίας. Έχει γυναίκα και παιδιά που αγαπάει, αλλά από ένα δυστύχημα ξεκινάει μια τερράστια παρεξήγηση που εκείνος καλλιεργεί. Σε μια διαδρομή ρουτίνας, σταματά το αυτοκίνητό του κι ενώ προσπαθεί να τον αποφύγει μια διερχόμενη γυναίκα (με σκοτεινό παρελθόν όπως μαθαίνουμε σταδιακά), τρακάρει και τραυματίζεται, πέφτει σε κώμα και, όταν ξυπνάει, δεν θυμάται τίποτε και βλέπει ελάχιστα.

Ο Γίονας ανησυχεί και την επισκέπτεται στο νοσοκομείο. Τα μέλη της ευκατάστατης οικογένειάς της θεωρούν πως είναι ο γκόμενός της, ο Σεμπάστιαν - εμείς έχουμε δει στην αρχή πως τον πυροβολεί στην καρδιά και τον εγκαταλείπει, μάλλον νεκρό, στο Ανόι, όπου είχε μεταβεί για να ξεφύγει από την ανία της στη Δανία, επί εξάμηνο. Από μια κεραυνοβόλο μεγαλειώδη εμμονή, ο Γίονας δειλιάζει να αποκαλύψει την πραγματική του ταυτότητα στη Γιούλια και τρώει κόλλημα με το παρά τρίχα θύμα του. Την ερωτεύεται και χαλάει το γάμο του, προκαλώντας έκπληξη στους κυνικούς συνεργάτες του στο Σώμα. Αυτά είναι ελάχιστα από τα στοιχεία τη πλοκής που αναπτύσσει ακάματα ο Μπόρνενταλ, μέχρι το τελευταίο πλάνο. Το στυλ του είναι πυκνό, όπως και το σενάριο της ταινίας του.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
LIFO

Με μια ηλεκτρισμένη ενέργεια που δεν μπορεί παρά να σε παρασύρει και ξεκάθαρα αποφασισμένος να χρησιμοποιήσει κάθε εντυπωσιακό σκηνοθετικό τρικ, ο Δανός Όλε Μπόρνενταλ («Nightwatch», «I am Dina») στήνει μια ταινία που δεν περιέχει ούτε ένα βαρετό λεπτό και που σε κρατά διαρκώς σε επαγρύπνηση για να την αποκρυπτογραφήσεις. Η ταινία ξεκινά με τρεις «σκηνές αγάπης»: έναν άντρα να πεθαίνει σε ένα πεζοδρόμιο, ένα ζευγάρι στο συζυγικό κρεβάτι κι ένα άλλο ζευγάρι με ένα πιστόλι σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου. Ο τρόπος με τον οποίο θα ενωθούν αυτοί οι χαρακτήρες μοιάζει βγαλμένος από το πιο εξωφρενικό μελόδραμα και το πιο ευφάνταστο θρίλερ και περιλαμβάνει λαθρέμπορους διαμαντιών, πλούσιες κληρονόμους σε κώμα, μπερδεμένες ταυτότητες κι ακόμη πιο μπερδεμένη αφηγηματική δομή. Εν τούτοις το φιλμ, «καλογουαλισμένο» σε κάθε του λεπτομέρεια, χορταστικό μέχρι υπερβολής και ένοχα διασκεδαστικό, δεν προσποιείται ούτε λεπτό ότι είναι κάτι παραπάνω από ένα καλοφτιαγμένο θρίλερ και παραμένει τίμιο μέχρι τέλους, κατορθώνοντας να προσφέρει όλα όσα υπόσχεται και ίσως κάτι παραπάνω.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν.ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ
ΠΟΝΤΙΚΙ ART

Σίγουρα δεν έχουμε να κάνουμε με κλασική αστυνομική ταινία. Δεν υπάρχει δολοφόνος και κόσμος να κυνηγάει τη σύλληψή του. Το «Μια Ιστορία με Θέμα την Αγάπη», κλείνει περισσότερο στο «φιλμ νουάρ», τουλάχιστον αισθητικά. Δεν έχει συνέχεια στην αφήγηση, η φωτογραφία του είναι πλούσια σε φωτοσκιάσεις, οι θέσεις της μηχανής είναι μια συνεχής έκπληξη, κλπ., κλπ. Στιγμές - στιγμές, και λόγω ...συγγενικής κουλτούρας (η ταινία είναι δανέζικη), πλησιάζει

το γερμανικό εξπρεσιονισμό.

Ανέφερα τα παραπάνω ...κολακευτικά, για να σας «παρασύρω» να δείτε την ταινία, παρότι το θέμα της δεν είναι από αυτά που θα μας γέμιζε το μάτι και θα μας χόρταινε. Ενας άντρας, παντρεμένος, με δύο παιδιά, που με την πρώτη ματιά δείχνει ευτυχισμένος, με ένα «τσακ» ανακαλύπτει τα κενά του! Κάτω από τραγικές συνθήκες (αυτοκινητιστικό ατύχημα) γνωρίζει μια γυναίκα που θα τον αναστατώσει. Στην αρχή από «περιέργεια» (και από την ανάγκη να δει «τι κρύβεται πίσω από την πόρτα»), στη συνέχεια γιατί μυρίστηκε πάθος (που του έλειπε), της παραδίδεται! Σιγά - σιγά δένεται μαζί της, εισχωρεί στο «εσωτερικό» της, και, τέλος, πληρώνει για την τόλμη του! Μια προσωπική υπαρξιακή ιστορία, η οποία, όπως είναι φυσικό, δημιουργεί θύτες και θύματα, ευτυχισμένους και δυστυχισμένους! Μια, ας πούμε, πολύ δραματική ιστορία!

Ωστόσο, αυτή η προσωπική, υπαρξιακή, πολύ δραματική, έστω, ιστορία, έχει μια τρομερή γοητεία, που σε αναγκάζει να μην μπορείς να της γυρίσεις την πλάτη! Η αξία αυτού του «συνηθισμένου» θέματος που διαπραγματεύεται βρίσκεται στον κινηματογραφικό χειρισμό του! Ο Δανός σκηνοθέτης Ολε Μπόρνενταλ κάνει επίδειξη τεχνικής και αισθητικής. Αυτήν την απλή ιστορία την κινηματογραφεί με τέτοιο τρόπο που την κάνει να μοιάζει, αισθητικά και θεματολογικά, με τις θαυμάσιες ιστορίες του Κάφκα. Στα χέρια του πανέξυπνου και ταλαντούχου αυτού ανθρώπου, το «απλό» αυτό θέμα, γίνεται ένα αξιοπρόσεκτο κινηματογραφικό έργο. Ο θεατής από κάποιο σημείο και μετά μοιάζει να αδιαφορεί για την ιστορία. Δείχνει να τον έχει κερδίσει η εικόνα και η αισθητική! Στο τέλος της ταινίας, ωστόσο, θα επανέλθει στην ιστορία από την οποία, στην ουσία, ποτέ δεν απομακρύνθηκε, και θα βγάλει και αυτός τα δικά του (χρήσιμα) συμπεράσματα.

ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ
ΡΙΖΟΣΠΙΑΣΤΗΣ

Μια μοιραία γυναίκα οδηγεί έναν άντρα σε διπλή

ζωή, σε ένα ατμοσφαιρικό νεο-νουάρ.

Να και που οι Δανέζοι φτιάχνουν φιλμ νουάρ, και μάλιστα πολύ καλό. Η ταινία του Ολε Μπόρνενταλ ξεκινάει με ένα πτώμα, που αρχίζει να μας αφηγείται την ιστορία του, όπως περίπου ο ήρωας στη «Λεωφόρο της Δύσης». Ο Γίονας, αστυνομικός που φωτογραφίζει νεκρούς, παντρεμένος, με δυο παιδιά, μπλέκει με μια μοιραία γυναίκα, τη Τζούλια, που έχει χάσει το 90% της όρασής της και βρίσκεται σε κώμα, ύστερα από ένα ατύχημα για το οποίο ο Γίονας θεωρεί τον εαυτό του υπεύθυνο. Μπλέξιμο που άθελά του τον κάνει να εμφανιστεί ως ο εραστής της, Σεμπάστιαν, και να παρασυρθεί στο ψέμα και στη διπλή ζωή. Ωσπου η εμφάνιση του πραγματικού Σεμπάστιαν οδηγεί σε απρόσμενες, τραγικές καταστάσεις. Με ένα σενάριο με καλογραμμένους χαρακτήρες και αναπτυσσόμενες με δεξιοτεχνία, πολυδαίδαλες καταστάσεις, μέσα από φλας μπακ και συνεχείς, έξυπνες ανατροπές -ιδιαίτερα προς το φινάλε- ο Μπόρνενταλ κατάφερε να φτιάξει ένα ατμοσφαιρικό νεο-νουάρ, με ωραίες ερμηνείες -από τις μικρές εκπλήξεις της χρονιάς.

ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

OLE BORNEDAL

Γεννήθηκε το 1959 στη Δανία

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Nattevagten (1994), Charlot og Charlotte (1996), Nightwatch (1997), I Am Dina (2002), Vikaren (2007), Kærlighed på film (2007), Fri os fra det onde (2009).

